

اول بهمن فاجعه دردناک دانشگاه

«امروزیکشنبه اول بهمن ماه ساعت یازده و ربع عده‌ای نظامی بدون آنکه
اتفاقی مداخله آنرا ایجاد نماید به محوطه دانشگاه وارد شده و جمعی از دانشجویان را
مضروب و مجروح نمودند...»

از اعلامیه شورای دانشگاه تهران

«... هر چند که مرقوم فرموده اید استعفای اینجانب و همکارانم مورد ندارد
ولی تصدیق می‌فرمائید که ادامه انجام وظیفه بنحو مطلوب وقتی امکان پذیر خواهد بود که
معلوم شود مأمورین انتظامی با اجازه چه کسی بدانشگاه ورود نموده‌اند و نیز نتیجه
کمسیون و نحوه مجازات مرتکبین روشن گردد...»

از نامه شماره ۴۷۴۰۲ مورخ ۱۴۱۱/۱۱/۲۰ رئیس دانشگاه تهران به نخست‌وزیر

«اگر با چشم خود نمی‌دیدیم هرگز نمی‌توانستیم باور کنیم که اینهمه تدریج و پستی هم

ممکن است وجود داشته باشد...»

نقل از بیانات رئیس دانشگاه بنمایندگان دانشجویان

روز اول بهمن چتر باز - زاندارم و پلیس پس از يك نبرد خونین دانشگاه را فتح!!
کرد و این خانه دانش و آزادی را بخاک و خون کشید. میکروسکپ و آزمایشگاه‌ها را درهم
ریخت - کتابخانه‌ها را بویرانه‌ای تبدیل کرد و پس از آنکه دانشگاه را ترک نمود جز
صدها دانشجوی زخمی و مجروح در صحن دانشگاه برجای مانده بود.

هیئت حاکمه با این عمل‌ننگین به ننگهای دیکتاتوران سراسر تاریخ افزود
دیکتاتور هادر فاجعه دانشگاه روی چنگیزها را سفید کردند. روی آنتهائی را

که در سیاهی ضرب‌المثل تاریخند.

اینان گمان بردند که می‌توان دانشگاه سنگر شکست‌ناپذیر نهضت ملی ایران
را تسخیر کرد و بر روی این آتش‌فروزان و درخشنده‌خاکستر مرگ و شکست پاشید اینان
گمان بردند که دانشگاه به ننگ تسلیم خواهد شد و این میراث بزرگ نهضت بدینسان
بیاد خواهد رفت.

گمان بردند که «مصدق‌ها» درد دانشگاه تهران فریادشان در سینه خواهد مرد و دیگر
صدائی از این تن‌هاخانه امید بر نخواهد آمد.

و حال که یکسال... از آن فاجعه ننگین می‌گذرد دانشجویان خشم و نفرت عمیق
خود را کنار بر پا کنندگان این فاجعه می‌نمایند و این عمل‌چنگیزی هیئت حاکمه را بشدت
محکوم می‌کنند

کمیته دانشجویان جنبه ملی ایران

۹
س ۱۲۷ / ۲۲ / ۵